

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

«ΓΕΝΕΑ ΑΠΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕΝΗ»
(ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ -5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Εάν διαβάσουμε τη περικοπή της θεραπείας του σεληνιαζομένου νέου (Ματθ. 17,14-21), θα δούμε τον Χριστό να εκφράζει ένα παράπονο· ένα παράπονο που συγχρόνως είναι και ένας δριμύτατος έλεγχος για την κοινωνία της εποχής του. «Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη! Έως πότε έσομαι μεθ' υμών; Έως πότε ανέξομαι υμών;» κραύγασε με πόνο και αγανάκτηση και συγχρόνως με απορία και θαυμασμό για την κατάντια των συγχρόνων του. Θα προτιμούσε ο Κύριος να πεθάνει σαν άνθρωπος και να εξέλθει του κόσμου, παρά να ζει ανάμεσά τους. **«Ου το σταυρωθήναι, αλλά το είναι μετ' αυτών βαρύ» παρατηρεί ο ιερός Χρυσόστομος.**

Και πράγματι άπιστοι ήταν οι φαρισαίοι, οι γραμματείς, οι αρχιερείς και ιερείς, οι Σαδδουκαίοι και ο όχλος που επηρεαζόταν απ' αυτούς, αλλά άπιστοι ήταν, εάν διαβάσουμε τη σχετική περικοπή, και οι μαθητές του Χριστού, που λόγω της απιστίας τους δεν μπόρεσαν θεραπεύσουν το παιδί, αν και είχαν το χάρισμα αυτό (Ματθ. 10,8), άπιστος ήταν και ο πατέρας που προσήλθε να ζητήσει τη θεραπεία του παιδιού του (Μαρκ. 9,23). Συνεπώς όλες οι κοινωνικές τάξεις, εχθροί και φίλοι του Χριστού, είχαν μολυνθεί από το μικρόβιο της απιστίας. Οι μεν πρώτοι είχαν συνειδητή και ξεκάθαρη απιστία, οι δε δεύτεροι ασυνείδητη και καλυπτόμενη απιστία. Είχε εισχωρήσει μέσα τους χωρίς να το καταλάβουν και χωρίς να το συνειδητοποιούν.

Αλλά εκτός της απιστίας μέσα στην κοινωνία είχε εισχωρήσει και η διαστροφή. Τι είναι η διαστροφή; Όταν για πολύ χρόνο αμαρτάνουμε, τότε η αμαρτία αρχίζει να μας φαίνεται κάτι το φυσικό· αντίθετα ο λόγος του Θεού μας φαίνεται κάτι το αφύσικο. Έτσι το να είναι αγνός κάποιος, είτε μέχρι το γάμο του είτε ισοβίως, φαίνεται κάτι το αφύσικο και ανώμαλο στις συνειδήσεις των συγχρόνων. Αντίθετα το να ζει με πλήρη ελευθερία και ασυδοσία θεωρείται κάτι το φυσικό και ομαλό. Επίσης το να ζει κανείς με μέτρο και ν' απολαμβάνει τη ζωή μέσα στα πλαίσια του νόμου του Θεού θεωρείται φοβερή σκλαβιά. Το να γεύεται όμως τα πάντα με απληστία και χωρίς κανένα φραγμό θεωρείται πρόοδος.

Πάνω σ' αυτές τις αντιλήψεις βασίζεται η οικονομία μας και η ανάπτυξη μας· στη συνεχή αύξηση και ικανοποίηση των καταναλωτικών αναγκών μας. Αυτό λοιπόν είναι η διαστροφή. Είναι το έσχατο όριο καταπτώσεως της κοινωνίας μας, διότι η κοινωνία χάνει τις αρχές της και τα κριτήρια της. Βαδίζει πλέον χωρίς πυξίδα σ' ένα ταξίδι γεμάτο παγίδες και γκρεμούς. Οι προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη το επισημαίνουν διαρκώς και αυτό είναι το κύριο περιεχόμενο του κηρύγματός τους. «Ουαί οι λέγοντες το πονηρόν καλόν και το καλόν πονηρόν, οι τιθέντες το σκότος φως και το φως σκότος, οι τιθέντες το πικρόν γλυκύ και το γλυκύ πικρόν. Ουαί οι συνετοί εν εαυτοίς και ενώπιον αυτών επιστήμονες» (Ησ. 5,20-21).

Ας δούμε όμως και ας εξετάσουμε εάν η σύγχρονη μας κοινωνία είναι κι αυτή άπιστη και διεστραμμένη; Ας αναφέρουμε κάποιες περιπτώσεις.

Α΄. Εδώ και χρόνια έχουν αρχίσει ν' αναπτύσσονται στην πατρίδα μας οι λεγόμενες πολιτιστικές εκδηλώσεις των διαφόρων συλλόγων. Συγκεντρώνεται οι άνθρωποι και με αναβίωση διαφόρων εθίμων, χορών, τραγουδιών και άλλων δρωμένων διασκεδάζουν και ψυχαγωγούνται. Μάλιστα το καλοκαίρι που είναι περίοδος διακοπών καισχόλης και επίσης περίοδος κατά την οποία επανέρχονται στην πατρίδα μας για λίγο οι συμπατριώτες μας του εξωτερικού είναι ιδανική ευκαιρία για τη δημιουργία τέτοιων εκδηλώσεων.

Θα πρέπει όμως, εάν είμαστε χριστιανοί κι αν θέλουμε να διατηρήσουμε την ευσέβεια μας, να προσέξουμε κάποιες παραμέτρους. **Οι εκδηλώσεις αυτές να μη αναπτύσσονται σε περιόδους νηστείας και προσευχής.** Την περίοδο του 15 Αυγούστου π. χ., όταν η Εκκλησία μας καλεί σε έντονη προσευχή και νηστεία, που είναι ένα αντίδοτο στη γενική χαλάρωση και νάρκη των ημερών, δεν είναι σωστό εμείς να οργανώνουμε εκδηλώσεις στις οποίες καταλύεται η νηστεία και παρεμποδίζεται η προσευχή.

Μάλιστα αυτό που συμβαίνει σε πολλά μέρη της πατρίδας μας, την παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, να διοργανώνονται ολονύκτια γλέντια, με πλήρη κατάλυση της νηστείας και της εγρηγόρσεως και κατανύξεως που απαιτείται για την ορθή βίωση και τον ορθό εορτασμό της επόμενης ημέρας, είναι **όχι μόνο απαράδεκτο αλλά και ασεβές και αντίχριστο.** Προς τιμή της Παναγίας δήθεν να κάνουμε πράγματα, που δεν έχουν καμμία σχέση με την ημέρα της παραμονής της γιορτής. Αυτό δείχνει την απιστία αλλά και την ασεβεία μας. Μπορούν οι ανάλογες εκδηλώσεις να γίνουν την ημέρα της Κοιμήσεως, μετά την Εκκλησία. Επίσης μπορούν να διοργανωθούν τέλη Ιουλίου ή και νωρίτερα, όταν η Εκκλησία μας δεν έχει μέρες προσευχής και νηστείας.

Β΄. Η κατάσταση που επικρατεί κατά τη τέλεση των μυστηρίων της Εκκλησίας μας και των ακολουθιών της. Αυτά που παρατηρούνται κατά την τέλεση των μυστηρίων είναι αποκαρδιωτικά και λυπηρά. Αναφέρουμε ορισμένα...

Στη βάπτισι φέρνουν τα μωρά πολλές φορές με καρφίτσες που έχουν πέταλο, με λαμπάδες που έχουν Μίκυ Μάους ή ό,τι άλλο φανταστείς. Στην Ανάστασι κάποια χρονιά ήρθαν παιδιά με λαμπάδες που κρεμόταν δεινόσαυροι!!! Η χρονογράφος της «Εστίας» Αλεξάνδρα Στεφανοπούλου σε σχετικό χρονογράφημά (το 2010) της περιγράφει ως εξής το γεγονός. «Σε κάθε μεγάλη εορτή τα παιδιά περιμένουν και κάποιο δωράκι... **Το κερι της Αναστάσεως δεν είναι παιχνίδι.** Είναι ένα στοιχείο των θρησκευτικών εκδηλώσεων. Δεν πηγαίνει κανείς ποτέ στην Ανάστασι χωρίς το κερι με το οποίο θα παραλάβει το άγιο φως, που ξεκινάει κάθε χρόνο από τον Πανάγιο Τάφο στην Ιερουσαλήμ. Για τα παιδιά το κερι αυτό της Αναστάσεως στολιζόταν πάντα με μια κορδέλα, που έδινε τη νότα της χαράς και της γιορτής... Σήμερα κατάντησε να εξαφανισθεί το κερι και να αναδεικνύονται πρωταγωνιστές της πασχαλιάτικης λαμπάδας οι απειλητικοί δεινόσαυροι, τα εξωγήινα τέρατα και οι ελαφρόμυαλοι Μπαρπ που συνοδεύονται με όλα τα αξεσουάρ των κομμωτηρίων... Και ο Χριστούλης; **Ούτε μια λαμπάδα δεν είναι αφιερωμένη στον Χριστούλη και τα πάθη του,** λες και η δική του πραγματική ιστορία της διδασκαλίας και της αγάπης, των θαυμάτων και του Γολγοθά δεν παρουσιάζει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον, όσο οι ιστορίες των δεινοσαύρων». Όταν κοσμικοί δημοσιογράφοι διαμαρτύρονται τότε τι να πούμε εμείς οι κληρικοί;